

[Gudme.]

har indgået aftalen, for det forslår ikke, men også de andre, som ønsker at gennemføre en indkomstpolitisk løsning, selv om de kunne foretrække, at det havde været én efter deres egen kogebog, alligevel ved afstemningen støtter det forlig, der ligger på bordet her. Vi har prøvet på at finde den balance, der kunne findes. Dette var den mulige balance, og det er nu engang bedre at gennemføre det mulige end at række hånden ud efter det umulige.

Bernhard Baunsgaard (RV)

Der vil i ethvert politisk forlig være enkelte dele, der er mere uvelkomne for et parti end andre dele, og dette forlig adskiller sig for skatters og afgifters vedkommende i denne henseende aldeles ikke fra andre forlig. Men jeg skal understrege statsministerens ord om, at forliget er et hele, og at man ikke kan pille en del ud af det og støtte den og så vente, at et af forligspartierne springer fra, i hvert fald skal man ikke vente det for vores vedkommende. Vi er indstillet på forliget, vi tager det som et hele, vi tager det søde med det andet.

Men der er én principiel betragtning, jeg gerne vil fremføre her i anledning af forliget om skatter og afgifter. Dette forlig har et rigtigt hovedsigte. Personbeskatningen lettes, og der er intet selvmodsigende i, at vi for at lette personbeskatningen må øge afgiftsbeskatningen så meget mere. Personbeskatningen i Danmark har i de sidste 10 år været overbelastet, og det er kendt, at ufuldkommenheder og fejl i et hvilket som helst system træder tydeligere frem, når det overbelastes.

Og lad mig så også sige, ikke mindst i anledning af hr. Glistrups bemærkninger før, at vi fra radikal side er tilhængere af besparelser og rationaliseringer i den offentlige sektor; men spareiver og rationalisering må ikke drives så vidt, at velfærdssamfundet og den medmenneskelige indstilling bringes i fare.

Om de enkelte forslag skal jeg naturligvis ikke her sige meget. Lettelsen i de personlige skatter er nået ved forøgelse af personfradraget; så bliver lettelsen lige stor uanset indkomst, og det er rimeligt. Jeg havde gerne set, at det havde været muligt at tage fat på en anden væsentlig og nødvendig

ændring i vort personskattesystem: fradragene. Et givet fradrag giver i dag mere i skatterabat, jo bedre man er stillet, og jo større indkomsten er, og det er urimeligt.

Om afgifterne har jeg kun en enkelt bemærkning. Der er i flere af forslagene detaljer, som jeg gerne vil drøfte, og som måske kan få en bedre udformning. Bl. a. mener jeg, at forholdet mellem banker og sparekasser på den ene side og postgiroen på den anden side efter indførelsen af checkafgiften trænger til en nøjere overvejelse. Postgirovæsenet tåler efter min opfattelse af det, der er kommet frem, ikke en yderligere tilgang.

Med disse ord skal jeg endnu en gang som så mange før anbefale, at man tager forliget som en helhed og fastholder sigtet med det.

Formanden:

Jeg henstiller på ny til medlemmer i sidegangen at tale sagtene sammen. Og én ting mere: cigar- og cigaretrygende bedes trække sig tilbage til ubemærketheden.

Gert Petersen (SF):

Nu stander landet i våde. Det gjorde det også i foråret 1974, det gjorde det i efteråret 1974, det gjorde det i marts 1975, det gjorde det i september 1975.

Vi er gået fra den ene store krisesituation til den anden igennem de senere år. Vi har oplevet, at man har villet løse krisen ved tvangsopsparing og arbejdsgivertilskud, det var i foråret 1974; at man ville løse krisen ved et spareforlig i efteråret 1974; at man i marts 1975 ville løse krisen ved at forbyde lønmodtagerne og lønarbejderne at være medbestemmende om deres egne arbejdsvilkår og påtvinge dem noget i nærheden af et lønstop. Vi har oplevet, at man i september 1975 besluttede at løse krisen ved at fortsætte ad den linje, som var lagt i marts samme år, og fastholde den næsten lønstoppolitik over for arbejderne, som var indledt dengang, gennemføre omfattende og dybtgående nedskæringer på de offentlige budgetter og en række andre indgreb.

Hver gang har man proklameret, at nu kom der en serie indgreb, der ville redde gamle Danmark. Skidt stod det til, men godt skulle det blive. Så har man et halvt år efter konstateret, at skidt blev det alligevel.

Det er altså den situation, vi befinder os i.